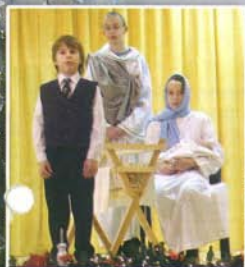

Bogácsi Tél

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XVII. évfolyam 4. szám 2007.

A kisdéd születése

Az újbormegáldása

Békés, áldott, szép
karácsonyt és
boldog új évet kíván
Bogács Község
Önkormányzata

Iskolásaink Budapesten jártak

Tartalomból:

- Gondolatok 2007-ről
- Márton-napi Vigasságok
- Országos Borrendi Találkozó
- Egészségünk védelmében
- Templombúcsúnk ünnepe
- Őszi körkép
- Sikeres évet zárt a fürdők

Gondolatok 2007 –ről

Bizonytalanságokkal tele indult az üesztendő, hiszen az elmúlt év utolsó harmadában bekövetkezett megszorítások hágása már érzékelhető volt ugyan mindenki számára, de még nem lehetett tudni, hogy az új évben a további szigorítások hogyan alakítják személyes sorsunkat és közösségünk lehetőségeit. Számba vettük lehetőségeinket és a Képviselő testület február közepén elfogadta a költségvetést, melyből egyértelművé vált, hogy a biztonságos intézmény-üzemeltetés és a kötelező feladatellátás mellett csak az előző évtől jelentősen mérsékeltebb fejlesztési lehetőségeink lesznek az idén.

A fejlesztési lehetőségeink nem azért csökkentek, mert a felhalmozási bevételeink egy részét működési célra fordítottuk, hanem mert a központi források mérséklődtek. Az önkormányzati intézményekben és a vállalkozói területeken is csak a törvény által kötelezően előírt minimum-szinteket emeltük és az ugyancsak kötelező szoramos emeléseket hajtottuk végre. Ennek következtében sajnos a foglalkoztatottnakn döntő többsége csak az előző évi javadalmazást kapta és a reálkeresete csökkent. Nem jó ezt megfogalmazni, de a tény, az tény.

A bevezetőben utaltam arra, hogy kételyek fogalmazódtak meg a tekintetben is, hogyan alakul majd Bogácson az idegenforgalom, mennyire érezzük meg a kormányzati intézkedések hatását? Nagyon jó arról beszámolni, hogy az önkormányzati területeken visszaesést nem tapasztaltunk, sőt némi javulást várható az évvégére. Minden bizonytalanságnak, sokunknak nem kevés munkája van ebben, és az, hogy az elmúlt évek mintegy kikényszerítették a település szinte valamennyi lakosának, vállalkozójának a szemléletváltását, alkalmazkodóképesség javulását.

Úgy gondolom, egyre többen vannak azok, akik nemcsak várják a jót, a jobbat, de tenni is hajlandók érte tenni. Persze olyanok is szép számmal, sőt túl sokan vannak, akik még mindig csak a mások vagy az állam jóindulatára és támogatására apellálnak és egy követ sem mozdítanak meg sorsuk jobbítása érdekében. Nem az övéké a jövő és mi sem számíthatunk igazán rájuk. Azokra viszont igen, akik a nehezded körülmények közepette is egyértelműen hitet tesznek Bogács mellett, bíznak jövőjében és továbbépítik az utánunk következő nemzedékek számára.

Azért a lassan záruló évben az előzőek ellenére is történtek, szerintem jelentős változások. Nem időrendben sorolnám a történeteket, hanem ahogyan írás közben eszembe jutnak.

Talán az elmúlt évben megújult művelődési ház vagy inkább közösségi ház épületgyűjtésének és udvarának továbbfejlesztése, a közösségi hely időben és térben történő kibontása az, amely legjobban sikeredett. A közösségi együttlélt jelentős szinterei már az előző évben kialakultak, de a gyermekjátszóter megépítése az egészen az egyik legfontosabb eleme. Az előzőekben már jeleztem, hogy mindannyian utódainkra leszünk előbb-utóbb utalva.

A játszótér amellet, hogy eddig kielégítetlen igényeket szolgál ki, illeszkedik abba a folyamatba, mely szerint a településközpont megújítása egy állandó, soha be nem fejezhető cselekvéssor.

A polgármesteri hivatal környezetének rendbetétele korábban aktuális lett volna, de mostanra teremthettük meg az átalakítás valamennyi feltételét.

Az egész település vonzóbbá tételének fontos mozzanata,

hogy az előző években elkezdett utcabútor kihelyezések, szemégyűjtő- és tároló eszközök beállítása után a település fokozottabb virágosítása is kezdetét vette és folytatódik. Jelentős számú cserjét és husángot ültettünk el, hiszen a fák egy része idővel megbetegszik és szükségesség a pótlásuk.

Fontos felújítást fejeztünk be nemrég, amikor a védőnői szolgálat korszerűsítésekor az egész épület akadálymentesítését is megoldottuk. A lakosság és a turisták tetszését is kívánva, ahogyan a két utcát összekötöttük és a környezetet első útemben rendeztük.

A közhazsnak dolgozók aktív részvételével egész évben sok értékerterető feladatot sikerült megvalósítani, pl. a régi kőhidak felújítása, díszburkolatok teljes kialakítása, stb.

Az iskola vizesblokkjának a teljes felújítása, az étterem és a konyha elektromos korszerűsítése és teljes festése szintén főleg a fiatal nemzedék érdekeit, de valamennyiünkét is szolgálja.

A fejlesztések célja az, hogy a megvalósulást követően létrejövő építmények, rendszerek tartósan és fenntarthatóan működjenek, szolgálják a polgárokat.

A kiragadott, de ténylegesen legjelentősebb fejlesztések mellett számos kisebb léptékű, de az érintettek által talár mégis jobban értékelt feladatot is megvalósult.

Sajnos az élet kikényszerített több olyan döntést is, amely egyes csoportokat, foglalkozásokat nehezebb helyzetbe hozott, pl. Idősek klubja, pedagógusok, stb. A döntéshozók felelőssége az, hogy – még ha nem is könnyű azt megtenni - a kevésbé szimpatikus döntéseket is ha kell, meghozzák.

Kedves Bogácsiak! E rövid írás nem alkalmas arra, hogy teljes elemzést adjon az elmúlt egy év történéseiről, döntéseiről, de talán arra jó, hogy megerősítse azt, hogy a vállalt irányba haladunk.

Van, akinek ez a tempó túl lassú, van, aki ezt sem tudja követni. Nem vagyunk egyformák.

En azt remélem, hogy a döntéseinket megfontoltan hozzuk, és ha ezt úgy tesszük, akkor az meghatároz egy tempót, amelyet illik betartani, nehogy megbüntessenek érte bennünket, vagy balesetet szenvedjük.

Megköszönöm Mindenkinek közös ügyünk – Bogács - előrehaladása érdekében végzett munkáját.

**Kívánok Kellemes Karácsonyt
és
Eredményes, Boldog Új Esztendőt!**
Vérhóczki Sándor polgármester

Egészségünkért

A Bogácsi Őzben beszámoltunk iskolánk diákönkormányzatának szeptemberben és októberben végzett munkájáról. Most szeretném ezt az „időutazást” folytatni.

Novembri programunkat az egészséges életmód keretében állítottuk össze. Osztályfőnöki órákon is foglalkoztunk ezzel a témával, s hogy gyakorlatiasabbá tegyük az elmondottakat, megvalósítottunk egyet-mást: pl. gyümölcs-salátát készítettünk.

Az iskolarádió adásaiban szintén az egészség volt a fő téma: Szóltunk az egészséges életmódról, az egészséges táplálkozásról, a lelki egészség megőrzésének módjáról.

Rajzpályázatot hirdettünk ugyancsak ebben a témában. Szépen, igényesen kivitelezett munkák készültek a legkülönbözőbb technikákkal. A kisebbek csoportosnak dolgoztak, míg a nagyobbak inkább egyénileg. Az eredmény minden esetben ugyanaz volt: több figyelmet szentelni az egészségre, s vizuálisan kifejezni azt, amit ez a szó jelent számunkra.

Érdekes, s főleg tanulságos előadást hallhattunk a védőnő-

tól. A téma a balesetek megelőzése volt. Hallottunk az égésekről, a mérgezésről, a közúti- és vízi balesetekről. Nagy érdeklődéssel figyeltük az védőnő szavait, s hogy minden résztvevőt megérintettek a elhangzottak, bizonyítja a kötetlen beszélgetésre átalakult előadás. Volt, aki már személyesen átélt eseményről számolt be, mások megborzongtak egy-egy dolog veszélyességére hallatán.

A leírtak is mutatják, hogy iskolánk szinte minden tanulója bekapcsolódott az egészségmegőrzési programba, ezzel hozzájárulva saját egészségének megőrzéséhez.

December a karácsonyi készülődés ünnepi hangulatában zajlik. Lelkünket felkészítjük arra, hogy méltó módon várhasuk a Kiszéjusz megszületését. Lelki ráhangolódás keretében készülünk a karácsonyi ünnepi műsorra, díszítjük fel tantermeinket, s készítjük el díseinket az iskolai karácsonyfára.

A Bükkalja Általános Iskola tanulói és dolgozói nevében kívánok a község lakosságának áldott, békés karácsonyt!

Léárné Szeberin Csilla
pedagógus

Elvarázsolva

A varázslatban annak a 45 tanulóknak volt része, akik november 17-én részt vettek budapesti kirándulásunkon. Ezen a napon a Fővárosi Nagycirkusban vendégszereplő kínai társulat előadását néztük meg. Lassan hagyományosnak tekinthető, hogy évente ilyentájt Budapestre kirándulunk a cirkuszba. A fellépő társulat a Jinából érkezett. Ez a város Shandong tartomány fővárosa, az ókor „tavasz városa”, a kínai akrobaták szülőhelyének egyike. Az 1958-ban alapított Jinan Akrobata Csoport több mint 40 éve a nemzetközi akrobatika újításának és megújulásának szentelte magát, és magasan képzett műsorok készítése jellemzi, melyet egyedi nemzeti stílus és pazar különlegesség jellemez. Az előadás során minderről meggyőződhattünk. Egymást követték a lélegzetelállító mutatványok. Nem győztük csodálni az előadók bámulatos hajlékonyságát, ügyességét. Elkápráztattak a lábzsonglórók, akik ernyővel egyensúlyoztak, a repülő emberek, a karkaugró akrobaták, a kerékpárcsoport, az oroszlántánc, hogy csak néhányat emeljek ki a felejthetetlen műsorból.

Az előadás után felmentünk a Citadellára. Innét táruult elénk a budapesti panoráma. A szép kilátáson kívül a gyerekeket az itt kiállított fegyverek is nagyon érdekelték. Fáradtan, de elméyyekkel gazdagon tértünk haza.

Kissné Sereg Erzsébet
tanító

Iskolánk tanulói Lillafüreden is örültek a Mikulásnak

MIKULÁSVONATTAL UTAZTUNK

A tavalyi évhez hasonlóan idén is lehetőségünk nyílt, hogy Lillafüreden is meglátogassuk a Mikulást. Iskolánk-ból 33-an vettünk részt az utazáson.

A program nem egy hétköznapi utazást jelentett a kisvasúton, hanem egy felejthetetlen élményt a gyermekek számára a Mikulás mesésépp, varázslatos világában.

A kisonnat kívül és belül karácsonyi díszbe volt öltöztetve, a vagonokban krampuszok gondoskodtak a kellemes időtöltésről. Menet közben ünnepi dalokat énekelünk a gyerekekkel, és megtanítottak velük egy Mikulásváró versikét. Lillafüreden, a „Mesebirodalom” kapujánál maga a Mikulás várta a kicsiket, majd mesejelmezbe öltözött szereplőkkel egy interaktív mesejátékba vonták be őket a fel-díszített parkban.

Először a táncoló herceghez mentünk, aki megmozgatta egy kicsit a gyerekeket, hogy ne fázzanak. Utközben csatlakozott hozzánk Dorothy és kutyája, Totó. Találkoztunk a Madárjlesztővel, a Bádogemberrel és az Oroszlánnal, akik szintén bevonták a gyerekeket egy közös játékba. Végül megérkeztünk Őz birodalmába, ahol a Madárjlesztő észet kapott, az Oroszlán bátorságot, a Bádogember pedig szívet, majd a kicsikkel közösen el-üzték a gonosz boszorkányt. Utunk során találkoztunk a Mikulással, akinek segíteni kellett megkeresni a rénszarvasait és a csengettyűjét. Végül kinyílt a zenélő kincses láda, és minden gyermek kapott egy mikuláscsomagot. Ezután Jancsi és Juliska mézeskalács-házikójában meleg teával kínáltak minket. A Mikulás és barátai hosszas integetéssel búcsúztak tőlünk.

Tízóraizni a MC DONALD'S-ba mentünk, ahol minden kigyerekek ajándékot kapott. Kicsit fáradtan, de teli élményekkel tértünk haza, itthon pedig már vártak bennünket a szülők az iskola előtt.

Hajduné Nyíró Veronika
tanító

ŐSZI KÖRKÉP A HÓR-AGRO ZRT-NÉL

Sokat beszélünk napjainkban a globális felmelegedésről, a szélsőséges időjárási viszonyokról, melynek előjelei szűkebb környezetünkben is jelentkeztek. Mondjuk ezt, és egyre inkább tapasztaljuk, hiszen az előző enyhe, csapadékhiányos tél, majd az azt követő korai és igen meleg nyár nagymértékben befolyásolta a növények életfolyamatait, - vagyis fejlődésüket-, a temés kialakulását, érését és mennyiségét.

Évtizedes feljegyzésekből kiderül, hogy olyan kevés eső és olyan hosszantartó nagy forróság nem volt, mint a 2007-es évben.

A bűzvetés idejétől – október – a betakarításig, azaz a tenyészidőben 233 mm csapadék hullott. A csapadékhiányt súlyosbította az esős napok közötti hosszantartó szárazság, majd adott időszakban a nagyobb intenzitású eső. Ezen környezeti tényezők hatására a gabonafélék érése felgyorsult, kényszererésbe csapott át és 20-21 nappal korábban kezdődött az aratás. Ez országos tendencia volt, ami rányomta bélyegét a betakarított termés mennyiségére.

A gabonafélék minősége jó, a mennyiség alatta maradt a várakozásnak, a Zrt. hozamai országos átlagszinten vannak.

A gabonafélék mennyiségi kiesését készleten tartással igyekszünk pótolni, és egy kedvezőbb árviszonyok mellett értékesíteni.

A mezőgazdaság egyik legexponáltabb időszaka az őszi, a betakarítás, a szüret és vetési munkák időszaka. Így volt ez a mi gazdaságunkban és integrálásunkban lévő szőlőtermelő gazdák körében is.

A korai tavasz, a meleg nyár kedvezett a szőlőhajtás növekedésének, de nyár elején már szenvedtek a szőlőültetvények a víz hiányában. A szőlőszemek növekedése megállt, július közepén egyes fajtáknál fonyadási tünetek jelentkeztek a bogyókon. A szüret kezdetét a próbafokolások és a piaci igények határozzák meg. A próbafokolás során mérésre kerül a szőlő cukorkora és savfoka. Mint ismeretes a szőlőben található cukor biztosítja kiejrés után a bor alkoholtartalmát, savtartalma pedig többek között a fajtára jellemző gyengén savanykás harmonikus ízet, a bor gerincét, eltarthatóságát.

Nem egyszerű a szüret időpontját meghatározni, hogy találkozzon a termelő, felvásárló majd a szőlőből készült bor fogyasztójának igényével.

A termelő sok-sok feladata és érdeke közül elsődleges a szüret időpontja, a felvásárlási ár, nem utolsósorban, hogy mikor kerül a szőlő ára kifizetésre.

A Részvénytársaságunk egyrészt termelő, másrészt felvásárló. Ez utóbbi esetben, abban van érdekelve, hogy jó minőségű alapanyagot vásároljon fel, amiből jó minőségű terméket állíthat elő,

ami a piaci igényeknek is megfelel, és elfogadható árat tudjon biztosítani a termelői körnek.

A felvásárlási ár az egyik meghatározó tényező. Az Igazgatóság a környezetünkben kialakult árakat vette figyelembe. A várható szőlő mennyisége, a piaci kereslet – kínálat fontos elemei az áralkításnak.

Az augusztus végi próbamerészek még nem mutattak magas cukorfokot, de a rohamos savcsökkenés miatt a szüretet el kellett kezdeni.

A meleg nyár következtében a szenvedő szőlőültetvények termésbevétele országos szinten egy mérsékelt termés-mennyiséget prognosztizáltak.

A szeptember első napjaiban jött eső jótékony hatással volt a közép- és későn érő fajtákra, melynek hatására a bogyók teltebbek, nagyobbak lettek.

A szüretet beindultával országosan olyan helyzetkép alakult ki, hogy a korábbi becslésektől valamelyest jobb termés lesz és az árakra vonatkozóan az átlag fehér szőlőnél 68-70 Ft-os ár alakult ki.

Részvénytársaságunk úgy határozott, hogy egy követő áras formában fajtától függően 68-70 Ft/kg-os felvásárlási árat határozott meg.

A termelés másik szegmense a szőlőár kifizetése, amit nem csak a szándék, hanem a termék árának realizálása nagyban befolyásol. Lehetőségeinket összegezve, a szőlő árának kifizetésére december 15-től kerül sor.

A felvásárlási árak 25-26 %-kal nőttek az előző évhez viszonyítva.

Mint felvásárlónak problémát jelent, hogy ezt az árnövekedést nem tudjuk teljes mértékben az előállított borban érvényesíteni, mivel ez a piac nem akarja elfogadni. Az okok között keresendő a külföldről behozott olcsó és más területekről származó kétes eredetű tömegborok mennyisége.

A szőlő ár kialakításánál a hatékonyság mellett – igaz a piacgazdaság ezt már nem díjazza – figyelembe vette az igazgatóság a nem igazán jó termelési kedv javítását, a növekvő szőlőikvágaosok mérséklését és a szőlőtulajdonosoknak saját földjükön egy munkajóvedelem biztosítását.

Az augusztus végéig tartó aszályt egy periódikusan ismétlődő jótékonyabb, csapadékos időszak követett. A szüret mellett a rendelkezésre álló időt igyekeztünk hatékonyan kihasználni, az őszi káposztaprécét és őszi búzát elvetni.

Az őszi vetésű növények szépen kikelték. Szűkebb környezetünk határképe igéretesebb az előző évinél.

Bogács, 2007. november 29.

Papp Ernő elnök-igazgató

A Bükka lán jó minőségű alapanyagot terem

Sikeres évet zár a Bogácsi Thermálfürdő Kft.

A kánikulában sokan frissültek fel a medencékben

A Bogácsi Thermálfürdő Kft. számos olyan intézkedést tett, amely még inkább vendégbarátta tette fürdőnket. Javítottunk a marketingmunkán, elvégeztük a szükséges fejlesztéseket, korszerűsítéseket.

Az év vendégforgalma úgy tűnik, talán a vártnál is jobb eredményeket hoz.

Sokan ismerik azokat a számokat, amelyek az elmúlt szezon vendégforgalmát jellemzik, hiszen miközben a magyarországi fürdők 15-20 százalékkal alacsonyabb forgalommal kell hogy beérjék, ezzel szemben fürdőnk stagnáló, illetve enyhén emelkedő vendégszámmal dicsekedhet. Az éves fürdővendég látogatói létszámot 253000 főre prognosztizáljuk, míg a vendégéjszakák kihasználtságának száma előreláthatólag 6 százalékkal emelkedik.

Tehát azt kell mondanom, hogy a nehéz körülmények között is sikeres évadot fogunk zárni. Ezeket az eredményeket megalapozta a 2004-től bekövetkezett szemléletváltás, a vezetés stílusának a megváltozása, amely nagyon sok ellenérzést váltott ki kezdetben. Mi hagyjuk az embereket dolgozni, próbáljuk őket önállóságra nevelni, valamint arra, hogy mindenki a saját területén kibontakoztathassa kreativitását. Ez a korábbi időszakokban nem így volt. A fürdővendégek is elhitték, hogy ezt a fürdőt rendbe lehet hozni, és azt is, hogy még ha a fürdő kissé korszerűtlen is, akkor is lehet rend, tisztaság, higiénia és fejelem, így örömmel jönnek fürdőnkbe.

Megjelent a Regionális Operatív Program két olyan pályázata, amelyek reményt adnak arra, hogy mind a fürdőfejlesztéseket, mind a szálláshelyek fejlesztését pályázatokból elnyerhető pénzek segítségével a jövőben megvalósíthassuk. Ezáltal azokat a vendégeket is visszacsalogathatjuk, akik jelenleg inkább a szomszédos települések fürdőit látogatják.

Jövőbeni fejlesztési terveink között szerepel többek között a nyaralómedence részleges lefedése, az ikermedence és löhere medence fejlesztése, az attrakciók fejlesztése, a gyógyászat, valamint a szálláshelyek fejlesztése.

De térjünk vissza az ebben az évben megvalósított fejlesztéseinkhez, amelyek fontossági sorrend nélkül az alábbiak:

- Jurta medence teljes felújítása
- Üszömedence részleges felújítása
- Lóhere medence részleges felújítása
- Szauna medence részleges felújítása
- Jurta tetőtér felújítása
- Közös öltözők felújítása
- Műhelyépület felújítása
- Tájégtájéltó és informatikai rendszer kiépítése
- Klórozó berendezés felújítása

A Bogácsi Thermálfürdő Kft. 2004-től kezdődően végrehajtott fejlesztéseivel volt bátorság, elszántság, szakmai hozzáértés és anyagi erőforrás is. Ügyeltünk arra, hogy a fürdőfejlesztés és a szállodafejlesztés arányosan valósuljon meg. Mindkét fejlesztés kölcsönösen feltételezi egymást. Fürdő nélkül nincs szálloda és szálloda nélkül nincs fürdő.

Nekünk saját utunkat kell járni az attrakciók és a gyógyászat desztinációjában. Napjaink turizmusa a rekreációról, a wellnessről szól. Ebben pedig Bogács az első között lehetne, ha nagyon akarnánk. Fürdőnknek ebben a dimenzióban nagy szerepe van, főleg abban, hogy összességében jobb életre tegyünk szert. Most a küszöbönálló 2007-2013-as EU pénzek még egy lehetőséget adnak fürdőügyben községünknek.

Dr. Ráski László
ügyvezető igazgató

A gyerekek úszni tanulnak a Jurta-medencében

Sok turistacsalogató rendezvénynek adott otthont fürdőnk

Lovagvár volt Bogács!

Legalább is egy napig! Az idei Márton-napi Vigasságok programsorozat kiemelkedő eseményeként ugyanis községünkben tartotta – a fennállása óta először – évi közgyűlést a Magyarországi Borrendek Országos Szövetsége. A november 8-ai rangos eseményen 33 magyarországi borlovagrend képviseltette magát Soprontól Szekszárdig, Egertől Velencéig.

A közgyűlés házigazdája a bogácsi Szent Márton Borlovagrend volt, s az eseménynek a szépen felújított Közösségi Ház adott otthont.

A jelenlévő országos hírű borászokat előbb Daragó Károly, a bogácsi Szent Márton Borlovagrend nagymestere, majd a fiatal bogácsi muzsikuskok fanfárja, és a Bogácsi Pávakór daltalokra köszöntötte. A vendégeket üdvözölte és tanácskozássukhoz jó munkát kívánt Verhóczki Sándor polgármester is.

A résztvevők jelentős hányada most először járt Bogácson, illetve a Bükkalján, ezért Hajdu Imre, a bogácsi Szent Márton Borlovagrend kancellárja egy „irodalmi negyedóra” keretében bemutatta e táj hazát, azzal a szándékkal, hogy a „hely ismerete” egyben az otthonérzetet is kelti az idegenben. Elmondta, hogy ez a táj – Bükkalja – olyan kiválóságokkal büszkélkedhet, mint báró Eötvös József, Szemeré Bertalan, Gárdonyi Géza, Munkácsy Mihály, Cserépfalvi Imre; hogy itt élt anno a Cserépfalu fölött a Subalyuk barlangban a neandervölgyi ősember testvére; s e tájon terem Magyarország legédesebb gyümölcse, a szomolyai fekete rövidszárú. S szólt arról is, hogy a szőlő, a bor mindig „kenyere” volt e tájnak, s e lankákon mindig tüzes borokat termesztett verejtékező munkával az erre élő nép. Sajnos, a közgazdasági környezet sohasem kedvezett e tájnak, ez a jó bor így mindig rejtve maradt, s csak a szűkebb környezet és az errejárók ismerték, szerették.

Hírnevet szerezni, országgal-világgal megismertetni e kincset! – ezzel a szándékkal hozták létre a térség barátai előbb a Bogácsi Borfesztivált, a Bükkvinfestet, majd pedig 1996-ban a bogácsi Szent Márton Borlovagrendet. A cél: feljutni a csúcsra, ám a „hegymászás” nagyon nehéz, gyakran embert próbáló. Az előbbrejutáshoz ezért minden segítség nagyon jól jön, többek között ez a mostani közgyűlés is, az ország borlovagjainak velünk szolidáris demonstrációja.

Hajdu Imre beszéde után hivatalosan is megkezdődött a közgyűlés, ahol először dr. Terts András, a Magyarországi Borrendek Országos Szövetségének elnöke adott történelmi áttekintőt a magyarországi borlovagrendek megalakulásáról, majd Bíró Mária főtitkár a szövetség éves munkájáról, dr. Bíró Péter alelnök pedig a nemzetközi kapcsolatokról számolt be.

A közgyűlés fontos eseménye volt, hogy a jelenlévő borrendek két újonnan alakult magyarországi borrend felvétele mellett döntöttek, míg társult tagként öt határon túli (három szlovákiai és kettő szerbiai) borrend csatlakozását fogadták el.

A közgyűlés kora délután Márton-napi ünnepi ebéddel a Hintővölgye Borozóban folytatódott. Sajnos, november 9-én szinte egész nap novemberi eső paskolta Bogácsot,

így a Cserépi pincesorra tervezett látványos díszruhas borlovagrendi felvonulás elmaradt.

Vizont megtartották a borlovagavatást! Az ünnepi esemény alkalmából, a 33 jelenlévő borlovagrend képviselői jelenlétében, a Hintővölgye Borozóban, a bogácsi Szent Márton Borlovagrend tiszteletbeli tagjának választotta Farkas Bertalan úrhajóst és Dobos László, Szepsiben élő borászt.

Farkas Bertalan szoros szálakkal kötődik megyénkhez, hisz anyai ágon a Bodrogyókból Pácinból származik, míg Dobos László kezdetektől résztvevője a bogácsi Borfesztiválnak, s ott boraival mindig eredményesen szerepel. Egyébként Farkas Bertalan az alapító tagok közül Czupper András, Dobos Lászlót pedig Hajdu Imre ajánlotta a tagságra, s a javaslatokat a borlovagrend elnöksége elfogadta.

Az avatási próbákat mindkét jelölt sikeresen teljesítette, így őket Daragó Károly, a Szent Márton Borlovagrend nagymestere hivatalosan is borlovagvá avatta.

Az avatás után – kötetlen programként – az ország minden tájáról érkezett borászok, lovagok a bogácsi, bükkaljai borokkal ismerkedtek Kompa József, Prókai László, Czupper András, Szerencsi Ottó és Csáter Apó pincéjében.

A nevezetes nap óta hetek teltek el. Azóta megérkezett a Magyarországi Borlovagrendek Országos Szövetsége vezetőinek „üzenete” is, amelyben köszönetet mondtak a sikeres bogácsi rendezvényért.

S így vélekedtek már ott a helyszínen a borlovagok is, akik mint mondták, nem is gondolták, hogy Bogács ilyen jó hely. S ma már ők is tudják Hajdu Imre híressé vált mondsát: Kétféle ember él a világon. Az egyik már ivott jó bort, míg a másik még nem járt Bogácson.

S nagy többségük úgy utazott haza: viszontlátásra, a nyáron, ugyanitt!

Farkas Bertalan borlovagvá avatása

Márton-napi Vigasságok 2007

Az egyre igényesebb formában megjelenő Bogácsi Program-ajánló füzetben az utolsó 2007-es turisztacsalogató rendezvény a Márton-napi Vigasságok. Márton-naphoz sok népi hagyomány kapcsolódik: ezen a napon szokták a hizlalt lábukat levágni és megsütini. Ekkorra már véget érnek a gazdasági munkák, az újbórlátás hordóba kerül, és emberek dísznővágásra készülnek. A templomunkat védelmező Szent Márton vitézségéről, betegek és a szegények iránti részvételének megemlékezéséről szóló egyházi ünnep az elmúlt évek során kiegészült a sikeresen megrendezett népi hagyományokat felelevenítő Márton-napi Vigasságokkal.

Késő ősszel egy-egy szabadban tervezett program sikere nemcsak a szervezők körültekintő munkáján múlik, ilyenkor első sorban az időjárás válik a meghatározó tényezővé.

- Mi lesz, ha holnap is így esik az eső? - kérdezték tőlem aggódva a mazzorettes lányok a november 9-i próbán.

Tanácsalatlannal tartam szét karjaimat, hiszen aznap reggeltől egyfolytában esett az eső, hideg, borús volt az idő, semmi reménykeltő jel nem utalt arra, hogy ebben változás következhet be.

Este 7 órakor a Községi Házba a Délborsod képekben fotókiállítás megnyitójára és a mezőkövesdi Szent László Kórus koncertjére valószínűleg voltak a zord időjárás miatt nem jöttek el. Akik azonban ott voltak, kellemes környezetben tölthették egy órát, átadhatták magukat a lelket tápláló zenei-és képi hatások együttesének.

A koncert után Andrzej Mikulski lengyel testvértelepülésünk polgármestere elismeréssel szólt a felújított Községi Házzal, az elhangzott csodálatos magyar dallamvilágról, a szép fotókról, melyeken keresztül megismerhető környezetünk.

A mezőkövesdi Szent László kórus szép koncerttel ajándékozott meg bennünket

Másnap ismét bebizonyosodott, hogy Isten a tenyerén hordozza Bogácsot, hiszen tündöklő napsütésre ébredtünk. A szél kissé hidegen fúj, de ez a tervezett szabadtéri programok megrendezésében nem volt akadály.

A szigorúbb szabályoknak vagy az előző esős napoknak „köszönhetően” az idén kevesebben vállalkoztak a lúdételek elkészítésére, bemutatására. Ezért fordulhatott elő, hogy két órákor már ludaskását hiába kerestek a turisták, egy órával később pedig annak is örülhettek, ha libazsíros kenyeret kaptak. Nagy érdeklődés övezte a szakosztály vezetői és tagjai által tartott íjászbemutatót. A nézelődők maguk is kipróbálhatták őseink fegyvereit, és annak továbbfejlesztett változatait.

A mazzorettes lányok a hidegre való tekintettel nem a szokásos fomaruhájukban léptek fel, de így is jó összbenyomást keltettek az emberekkel.

A modern táncot más felállásban, de az eddigiekhez hasonló érdeklődés mellett nézhettük meg.

A következő kulturális program kezdetéig pincelátogatásra, beszélgetésre, a táj csodálására volt lehetőség. A pincesoron feltűnt Farkas Bertalan a Magyar Köztársaság kutató úrhajója, a rendezvény fővédnöke. Közben a Hintővölgye Borozó megtelt vendégekkel és a hatalmas kandalló melegénél Forgács Gábor vidám történetekkel szórakoztatta a közönséget.

Forgács Gábor humorista derűs perceket szerzett

5 óra körül a szervezők meggyújtották a máglyát, és igazi tüztáncot láthattunk. A lángok magasba szökkenésé, majd a hosszán elnyúló lángnyelvek a szél ereje által meghatározott ritmusban követték egymást. Félélmetes, ugyanakkor lenyűgöző látvány volt.

Az operett és musical gálát a Miskolci Nemzeti Színház művészei előadásában szintén a Hintővölgye Borozóban láthattuk és hallhattuk. Az ismert slágerek tovább fokozták a jókedvet, többen együtt énekeltek, táncoltak a művészekkel.

A Cserépi úti pincetulajdonosoknak köszönhetően jó borok mellett egészen hajnalig mulathattak a vendégek.

November 11-én a Szent Márton Római Katolikus Templomban szentmise keretében Hanák József esperes-plébános az újbort, Msgr. Dr. Gonda Imre helynök úr pedig az elkészült zsinnes ablakokat áldotta meg.

A fűrdő parkolójában rendezett kirakodóverséért a szokatlan hideg miatt kevesebben keresték fel.

A népi hagyomány szerint Márton-napon esik le az első hó – ez délutánra beigazolódott.

Ha Márton fehér lovon érkezik, enyhe tél lesz. Kíváncsian várjuk e mondás beigazolódását is...

Jankóné Jónás Zsuzsa

Tüztánc

Templombúcsúnk ünnepe (Bogács, 2007. nov. 11.)

Örömmel gyülekeztek kedves vendégeink, a bogácsi egyházközség hívei és a falu polgárai november 11-én, Szent Márton vasárnapján templombúcsúnk ünnepi szentmiséjére. Búcsúünnepünk előtt néhány nappal készültek el műemlék templomunk művészi kivitelezésű színes ablakai. A művészi munkákat Bráda Tibor /Budapest/ iparművész végezte, aki feleségével személyesen ünnepelt velünk. Igényes és gondos munkájáért az Egri Érsekség megyés főpásztorja oklevelet és bronzplakettet adományozott, amelyet az üvegablakokat megáldó Msgr. Dr. Gonda Imre Helynök Úr adott át személyes gratuláció kíséretében.

A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal szakmai útmutatása és engedélye szerint:

- a szentélyben lévő sérült Szent József ablakot kijavítottuk, a hiányzó üvegrészeket pótoltuk

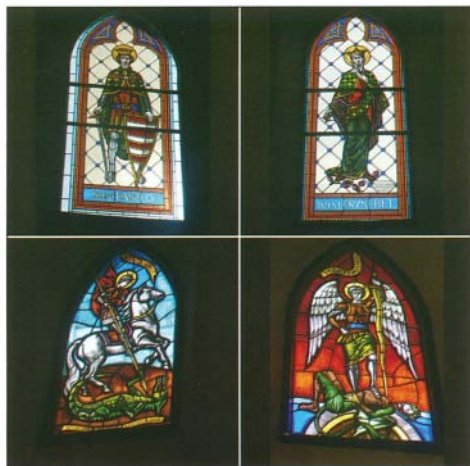
- a templomhajó elején Árpád-házi- Szent Erzsébet üvegablaka új alkotás, ezzel tisztelegtünk születésének 800. évfordulója előtt

- a kórus előtti ablak Szent László magyar királyt ábrázolja
- a Madonna-kápolna jobb oldalán templomunk eredeti védőszentje, Szent György színes ablaka található
- a kápolna bal oldali új ablaka Szent Mihály arkangyalt ábrázolja, amint legyőzi a sárkányt.

Templomunk új színes üvegablakjai művészi kivitelezésükkel gazdagítják az ősi műemlék Isten-házát, erről külföldi és belföldi vendégeink is elismeréssel szóltak. Köszönet a hívek nagylelkű adományaiért, a Bogácsi Polgármesteri Hivatal anyagi támogatásáért, a sok fizikai munkáért és mindennemű segítségért.

Az öt színes művészi ablak templomunk valódi ékessége és hirdeti az itt élő hívek Isten-, Egyház- és templom szeretetét.

Hanák József esperes-plébános

Új, színes ablakkal gazdagodott templomunk

Centrumban az egészség

A felújított védőnői tanácsadó ünnepélyes átadása

A Védőnői Szolgálat feladata a családok gondozása, melynek során más ellátórendszerrel való együttműködésben segíti az állampolgárokat abban, hogy egészségügyi állapotukat megőrizzék és fejlesszék. Így fogalmazhatnám meg hivatásom feladatait, de tágabb értelemben sokkal összetettebb a munkám. Két fő területre tagolódik: a körzeti és az iskolaegészségügyi munkára.

A körzeti munka a családok otthonában és a védőnői tanácsadóban zajlik. A napokban került átadásra a felújított tanácsadó. Sor került a bútorok cseréjére, a víz és villanyvezetékek felújítására, az előírásoknak megfelelően mosható falfelület, babakocsi-feljáró kialakítására. Számítógéppel is felszerelt az önkormányzat a szolgálatot, így összességében rendezett, modern, kulturált környezet várja a várandós kismamákat és gyermekeiket. Így nemcsak a hivatalos tanácsadások, hanem egyéni beszélgetések, kiscsoportos foglalkozások (babamasszázs) méltó színterévé válhatott az épület.

Az iskola-egészségügyi munka az iskolában és az óvodában folyik. Feladatom az intézményekbe járó gyermekek testi, lelki és szociális fejlődésének megfigyelése, folyamatos egészségfejlesztése, valamint az állapotuk monitorizálása. Szűrővizsgálatokat végzek, melyek magába foglalják a testsúly és testmagasság mérését, látás, színlátás és hallás vizsgálatot, vérnyomásmérést, mozgásszervek szűrését, a golyva tapintásos vizsgálatát. Ellenőrzöm a tanulók személyi higiéniáját, megszervezem a védőoltásokat. Fontosnak tartom a kapcsolattartást az intézmények, a szülők és az egészségügyi dolgozók között, hiszen csak összehangolt team-munka eredménye lehet a szakszerű ellátás. Mind tanórákon, mind délutáni foglalkozásokon egészségnevelő órák tartásával próbálom a gyermekek szemléletmódját és tájékozottságát segíteni.

Az egészség az emberi élet értéke, erőforrása. Fontos, hogy ezt már gyermekkorban tudatosítsuk és egység életünk folyamán megtudjuk óvni. Ezért gondolom, hogy munkám nemcsak szükségszerű, hanem alapját képezheti a felnövekvő nemzedék egészségkultúrájának.

Fónad Beáta védőnő

Változás a Polgármesteri Hivatalban

Poczík Lajosné

Úgy gondolom kevés olyan ember van Bogácscon, aki nem ismeri Poczík Lajosné Ildit. Most mégis engedjék meg, hogy néhány olyan információt is közöljek róla, amit nem biztos, hogy mindenki ismer. Ennek oka pedig az, hogy kolléganőnk 2007. december 11-vel nyugdíjba vonul.

Poczík Lajosné Nagy Anna Ildikó általános- és középiskolai tanulmányainak befejezésével 1969. július 9-én kezdett el dolgozni a Heves Megyei Tanács Kórházában Egerben adminisztrációs munkakörben. Következő munkahelye is Egerben, a TB Igazgatóságon volt. 1970. szeptember 1-jén a fenti rövid kitérő után hazatért Bogácsra, és a Községi Tanács Végrehajtó Bizottságának Szakigazgatási szervénél helyezkedett el. Munkaviszonya nyugdíjazásáig folyamatos volt, ezen időszak alatt csak a munkahely elnevezése változott, a tanácsi rendszer átalakulásával.

Ildi a Hivatalban 37 évig dolgozott. Általában addig, míg dolgozik az ember nem szokott számvetést készíteni arról, hogy mennyi minden is történt vele, milyen munkakörökben dolgozott és mennyi szervezeti és személyi változás történt az évek során. Úgy gondolom, hogy egy munkahelyen eltöltött közel negyven évről már van mit mondani. Ennyi idő alatt rengeteg minden történik az emberrel mind a magánéletében, mind pedig a munkahelyén. Így volt ez Ildivel is. Felőtt a lánya, férjhez ment, unokái születtek, és a nagyobb már iskolás.

A hivatalban mint pénzügyi előadó kezdett dolgozni. Foglalkozott gazdálkodással, könyveléssel, költségvetés tervezésével, adóügyekkel, általános igazgatási feladatokkal. Ez utóbbin belül - a teljesség igénye nélkül - nagyon sokrétű feladatokról látott el: pl. szabálysértés, kereskedelmi igazgatás, honvédelmi igazgatás, birtokvédelem, anyakönyvi ügyek, népesség-nyilvántartás, választási feladatok. Ezek napi kapcsolatot jelentettek az ügyfelekkel, és nem mindig csak kellemes dolgokat, hanem sokszor bírságot, ellenőrzést, vitás ügyek elődöntését.

Ahhoz, hogy ezeket a munkaköröket ellássa, hogy naprakész legyen a vonatkozó jogszabályok előírásaival nem volt elég megállni a tanulással. Önképzéssel és kötelező továbbképzéseken való részvétellel, vizsgákkal kellett felkészülni a mindennapi feladatokra.

1978. május 19-én anyakönyvi szakvizsgát tett, és 1979. június elejétől látott el folyamatosan anyakönyvvezetői feladatokat.

Először 1979. június 2-án Koteles Tibor és Berecz Mária, utóbbi 2007. május 5-én Pethő Zoltán és Magyar Gizella házasságkötésénél működött közre, mint anyakönyvvezető. A két időpont között 249 alkalommal mondták ki előtte a jegyespárok a boldogító igent, és nyilvánította Őket a Magyar Köztársaság törvénye szerint házastársaknak.

Nagyon szeretett és szeret ma is olvasni, így természetes volt számára, hogy köztisztviselői munkája mellett 1978-1983 között ellátta a könyvtárosi feladatokat is.

Az olvasás szeretete, a munkával töltött 37 év sok örömet, bölcsességet, szép napokat, felejthetetlen emlékeket, olykor másfajta életérzéseket is adott. Úgy gondolom Teréz Anya alábbi gondolatai jól kifejezik azt, ahogy tetted a dolgod és ahogy éltél.

Poczík Lajosné előtt 249 jegyespár mondta ki a boldogító „igen”-t

A jó, amit teszel, holnap már feledeésbe megy,
mégis tedd a jót!
A becsületesség és az őszinteség sebezhetővé tesz,
mégis légy becsületes és nyílt!
Az embereknek szüksége van a segítségre,
De ha segítesz, támadás érhet,
mégis segíts!
A legjobbat add a világnak, amid csak van,
S ha verést kapsz cserébe,
mégis a legjobbat add a világnak, amid csak van!

Csetneki Ernőné

Kedves Ildi !

Megszüntek a mindennapi munkahelyi kötelezettségek. Eiszakadtál a kollektívától, ahol évtizedekig éltél, dolgoztál.

Szorgalmas, dolgozó munkával megteremtettétek szép otthonotokat, mindent, amire egy családnak szüksége van.

Most már élvezd a pihenés nyugalmát, a semmittevés örömeit! Örülj az unokák sikereinek!

És ha hiányzik a második otthonod, gyere, szeretettel várunk!

Nyugdíjas napjaidra jó egészséget, sok örömet kívánunk!

a Polgármesteri Hivatal dolgozói

Boldog születésnapot!

Gyenes Imréné Rézi néni 102. születésnapja alkalmából nagy-nagy szeretettel köszönti Bogács aprajgya nagya. Kívánunk továbbra is nagyon jó egészséget, sok örömet családja körében, és számos évetek még, hogy egyszer ne csak bogácsi csúcstartó legyen, hanem országosan is a legtapasztaltabb.

Jökedve, optimizmusa, nyíltsága és mások iránti megbecsülése mindenki számára követendő.

Tartsa még sokáig közöttünk a Mindenhátót!

Égészségünk védelmében

A korszerű életmentő készülékkel
Dr. Képes Ildikó Anna

Nagy örömmel irom esorokat, hiszen régi álom teljesült, amikor községünk egy világszínvonalú újraélesztő készülékkel gazdagodott.

A berendezést Bogács Község Önkormányzata nyerte együtt pályázva Mezőkövesd Kistérségével. Hálásan mondom köszönetet mind a lakosok, mind az ide látogatók és az egészségügyi szolgálat nevében, mert a gépek nagy biztonságot hoznak a sürgősségi ellátásban.

Amikor az életmentéshez szükséges eszközökre gondolok, lelkem mélyén bízom benne, hogy a polcon fognak porosodni mindörökké. Vészhelyzet azonban mindig van, ha akarjuk, ha nem. Ha bekövetkezik, jön a kapkodás, a rohanás, s a feszült sakkjátszma az agyban: „Vajon mi várja az embert a helyszínen?”

Statisztikák szerint minden eltelt 1 perc 10%-kal csökkenti a beteg újraélesztési esélyeit, s ha belegendolunk abba, hogy a rohamokosi optimális riasztás esetén 5-6 perc alatt érkezik a helyszínre, csak arra a következtetésre juthatunk, hogy örült nagy jelentősége van annak, hogy az először helyszínre érkező rendelkezők-e elsősegélynyújtási tapasztalattal, és mennyire tud úrrá lenni saját belső feszültségén, és tud-e racionális döntést hozni, s mindezt, persze azonnal.

A műszereket az USA-ban készítették és kísérletezték ki, ahol köztudottan nagyon jó és szervezett az önkéntes elsősegélynyújtók képzése. Két igazán fontos készülékert kaptunk: egy intelligens lélegeztető készüléket, valamint egy defibrillátort, amely a „megált” szív újraindítására szolgál. Amerikában ugyanez a gépcsalád minden fogalmas helyen, átkeresztelték ezekben, bevásárlóközpontokban jól látható helyen a falra van elhelyezve. Hát igen... ehhez még fel kell nőni, hogy az egészség tudatosság és az önzetlen segítségnyújtás alapulaj-dóságunkká váljon.

A betanításon alig tudtam leplezni meglepettségemet, mert ezek a készülékek beszélnek is. A lélegeztető gép érzékeli tudja a páciens saját légzését, s csak akkor kapcsol be, ha szükség van rá, ha saját légzését észlel, azonnal kikapcsol. A defibrillátor mellett van egy computer vezérlésű készülék, amely a betegről készített EKG-t analizálja, s ha szükséges hangosan felszólítja az elsősegélynyújtót, hány percig végezze még a szívmasszázszt, de abban az esetben is jelez, ha olyan hullámokat észlel, amely az elektrosokk leadásához, vagyis a szív újraindításához optimális. Így hát minden amatőr elsősegélynyújtó kezelni tudja, nem kell hozzá magas fokú egészségügyi végzettség. Hibáznai pedig lehetetlen. Teljes gőzzel előre! Elhatározásom szerint tanfolyamokat fogunk szervezni – mint a régi szép időkben – s így mindenki elsajátíthatja az alapszabályokat, mind elméleti, mind gyakorlati szinten. Az igazság hozható ki kimondani, hogy mindenkit ezzel a készülékkel sem tudunk megmenteni.

S ekkor eszembe jut életem egyik legszörnyőbb napja, mikor végzős orvostanhallgatóként esetkocsin dolgoztam. A reggeli órákban egy szívinfarktusos beteget láttunk el, aki egy rosszindulatú ritmuszavar következtében a helyszínen meghalt. Az újraélesztés sikertelen volt, pedig minden megtettünk. A segítségünkre érkező mentőhelikopter akkor már tapasztalt főorvosra még a helyszínen beültetett pacemaker felhelyezésével sem tudott segíteni. Ezután pár percel egy önakasztáshoz hívtak bennünket, majd egy vonatgázolásnál folytattunk kétségbeesett küzdelmet. Estére teljesen kiszűntem, a mosdóban sírva arra gondoltam, lelkileg alkalmatlan vagyok szembenézni a halállal. Több hétig alig mertem bemenni dolgozni, mert attól tartottam, belefutok megint valami szörnyűségbe. S csak jóval később értettem meg a vezető mentőtiszt bátorító megjegyzését: „Ma lettél igazán orvos.”

Az élet kiszámíthatatlan, de meggyőződésem, hogy megértünk a sorsnak akkor is, ha csak kolbászt és szalonnát eszünk, és akkor is, ha felhűzzük az edzőcipőt, és végigszenvedjük magunkat az első fájdalmas kilométereken.

Az egészség megőrzése nem könnyű feladat. Ellen kell állni a reklámoknak, a csalogató, agyunkat programozó reklámoknak. A baj előtt kellene észbe kapni, de sajnos általában történnie kell valami figyelmeztető, megrázó eseménynek. Ilyenkor az Internet előtt ülve megoldást keresve bajunkra sóvárogunk valami bekövetkező csodára, s néha már azt gondoljuk csak a: „Térde és imára” marad. Csodák pedig vannak; életünk minden perce csodával teli; az élet maga a csoda. Persze ehhez meg kell változtatni gondolkodásunkat, és észre kell venni azt, hogy minden bajból tanulni kell, és a katasztrófák hosszú távon építő jellegűek.

Mikor megszülettünk, beiratkoztunk az Élet nevű iskolába. A Sors nevű karmester gondoskodik, hogy az iskola osztályait kijárjuk. A lecke lehet könnyű vagy keserves, de addig ismétlődik, amíg meg nem tanultuk. Az egész élet tanulás. Semmi sem véletlen, a külvilág csak lelkünk tükröképe. Minden, amit másokban szeretünk, vagy gyűlölünk, annak oka saját magunkban rejlik. Ha meg akarjuk változtatni környezetünket, ahhoz elsősorban önmagunkat, és gondolkodásunkat kell megváltoztatnunk. Minden egy, s a megoldást magunkban kell keresnünk, hiszen magunk vagyunk az egység. S hogyha ezt fel tudjuk ismerni, és el tudjuk fogadni, akkor jártuk ki az iskolát.

Bűcsűzől elmesélek egy történetet:

Egy vak koldus egy híres katedrális előtt kéregetett, zongoráján lágy melódiát megéldve, mellette egy tábla: „Vak vagyok, kérem, segítsenek!” A gyűjtőgető kalapban azonban alig volt pénz. Egy újságíró arra ment, élvezte a muzsikát, a táblát megfordítva írta rá valamit, pénzt dobott a kalapba, majd elment. Estére mirt visszatért, a kalap már tele volt pénzzel. A vak ember megismerte közeledő lépéseit. „Köszönöm” mondta. De sohasem tudta meg, mi állt a táblán. Az újságíró a következő szavakat írta a táblára: „Tavas van, és én nem láthatom.”

Legyünk nyitottak a világra, vegyük észre a szépet, az egyszerűt, a napfényt.

„Egy porszem világot jelent,
S egy szál vadvirág az eget,
Fogd fel tenyeredben a végtelent,
S egy percben élj évezredet.”

(William Blake)

Boldog karácsonyt kívánok szeretetben és megbecsülésben:

Dr. Képes Ildikó Anna

A legszebb ajándék

Csendes téli este volt, közeledett a karácsony.

Pétert minden bosszantott, ami a hétköznapok nyugalmát megzavarja, nem kívánczított semmi felhajtásra.

És most itt a karácsonyi készülődés...

Édesanyja már megsütötte a mézeskalácsot, amit eddig minden évben január végén a kukába dobtak. De anyja szerint az ünnephez a mézeskalács is hozzátartozik...

Legjobb lesz, ha egész nap a számítógépe mellett a szobájában marad. Így biztosan nem lesz semmi olyat, amivel a szülőiben ellenérezést vált ki. Eltökélte, ez lesz az ő karácsonyi ajándéka...

Este, amikor az utcai lámpa fényénél a szállingózó hópihéket nézte, 8-10 évvel ezelőtti emlékképek villantak fel előtte. Akkor még hitt a Mikulás és a Jézuska eljövételében, levelet írt, és türelmetlenül várta a két ajándékot. Aztán apró részletekből összerakta, és megfejtette a titkát. Elég volt hozzá az édesanyjával közösen vásárolt csomagolópapírból kapott ajándék.

Most minden mindene, nem kell ahhoz karácsonynak lennie, hogy kapjon salát, MP 3 lejátszó, mobiltelefon, pulóvert...

Reggel, amikor az iskolába sietett beállt a piros lámpánál tolongó emberek közé. 14-13-12-11 másodperc múlva zöldre vált a lámpa. Péter ilyenkor Forma 1-es versenyzőnek képzelte magát, kilőtt a tömegből, és a zebrán haladva még nagyobb sebességre váltakapkodta a lábát a gimnáziumig.

2-1-0. Start! Már éppen indult volna, amikor egy öreg néni megérintette a karját.

- Fiatalember, átkísérne a zebrán? Tudja, csúszik az út, így nagyobb biztonságban érezném magam.

Péter meglepődésében csak bólintani tudott. És mire észbekapott, a tömeg sodrásában határozott lépésekkel átérték a túlsó oldalra.

Isten hálálja meg segítségét! – köszönt el a néni.

Péter hallotta a csoszogó lépteket, a görbebot tompa kopogását, csak a saját hangját nem ismerte fel. Ő volt az, aki kedves hangon mondta az előbbi „Viszontlátást”?

A környezetben élők szerint ugyanis 17 éves korára minden emberi érzés kihalt belőle...

Aznap az órák nem tűntek unalmasnak, osztálytársait sem látta annyira kibíthatatlannak.

Késő délután ismét piros lámpát kapott. Állt, körbejárta tekintetét, de a nénit nem látta sehol. Meglepve fedezte fel az őt körülvevő színes világot: a fényárban úszó kirakatokat, az utcai díszvilágítást, a boldogan beszélő, ajándékokkal siető embereket.

A következő napon az iskolában önkénteseket kerestek, akik az iskola diákjai által összegyűjtött ajándékokat elviszik beteg gyerekeknek. Péter a tegnapi emlékek hatására felírta nevét a jelentkezési lapra.

Így karácsony előtt két nappal 9 társával együtt elindult a néhány villamos-megállóra lévő kórházba. Zavarukban elnyűtt viccek poénjain nevetgéltek, de ahogy a hosszú folyosón haladtak a kórtermek felé, a nevetés lassanként feszült várakozásá alakult.

- Mit keresek én itt? – merült fel Péterben, amikor tanára lenyomta az ajtó kilincsét.

Eddig egyszer volt csupán kórházban, a nagynénje szemmelte idején, akkor azt sem tudta merre fordítsa tekintetét, hogy ne lássa az emberek szerződését. Most pedig önként jelentkezett... de már késő. Utolsóinak lépett be a kórterembe. A nővér és osztályfőnöke a hivatalos bemutatás után magukra hagyta őket. Lehet, hogy a beteg gyerekek arcáról fakadó mosoly, a csillogó tekintetük bátorította őket, de Péter már nem akart elmenekülni, hanem büszkén mutatta meg a hosszú éveken tökéletesre fejlesztett árnyjátékát. Minden ágyból jött egy-egy kérdés, és ő összerakta kezét, formálta ujjai, hogy teljesítse a legkülönlegesebb kívánságokat is. Egyik osztálytársa 3 mandarinnal zsonglorködött, másik mókás arcjátékokkal nevette me a többieket.

A kódcső pillanata örökké emlékezetes maradt: infúziós csövek fogságában lévő karok fonódtak Péter nyaka köré, amit ő esetlenül próbált viszonozni. Amikor boldog karácsonyt kívánva elhagyták a kórtermet, csak reménykedett abban, hogy a többiek nem veszik észre fátyolosan csillogó tekintetét.

A szobájában még sokáig gondolkodott a hónapok óta kórházban tartózkodó fiúk sorsán. A kopasz fejeken vidám szempárok ültek, a lelki nyugalom, a sorsukkal való megbékélés adhatott nekik erőt a kitoró lelkesedésbe. Inkább ők voltak, akik nyilvánosra bátorították a gimnáziumból érkezőket, pedig némelyikük tudta, hogy gyógyíthatatlan.

Karácsony előtti napon Péter hallotta, hogy édesapja fenőfát indul venni. Lerohant a lépcsőn, fogta a kabátját, sapkáját, és a kapuban még utolérte. Aztán együtt választották ki a fát, amit izgatottan tettek a garázsba, vigyázva, nehogy kishúga meglássa.

Pétert magával ragadták az elmúlt napok eseményei, a karácsonyi várakozás hangulata. Fogta a megtakarított pénzét és elindult ő is ajándékot vásárolni. Nézegette a kirakatokat, de nem tudta mivel szerezhetne örömet családtagjainak. Végül üres kézzel ment haza és másnap délutánig ki sem ment a szobájából.

Apja már felállította a nappaliban a fenőfát. Lentől karácsonyi dalok hallatszottak, a lakásban a fahéj és a gyanta utánózhatalan édes illatának keveréke terjengett.

Péter lement a lépcsőn, s a többiek sugárzó tekintettel jeleztek felé örömeiket. A csúcsot, mint a család legmagasabb tagja, ő helyezte fel a fára.

És eljött az ajándékozás ideje. Kishúga örömmel bontogatta ajándékát. Péter látta, hogy neki is van címezve egy doboz, de nem nyúlt hozzá.

Most megint mindent elrontottam... - gondolta, és már bánta, amiért egyáltalán lejött, vagy amiért nem vett valami apróságot.

Indult volna vissza a szobájába, de a kishúga letette az új babáját, eléállt, s átölelte Péter derekát.

- A legszebb ajándék az, hogy Péter is velünk van, hogy együtt van a család - mondta boldogan.

Péter szívét melegség töltötte el, felkapta kishúgát és körbeforgott vele. A karácsonyi égők fényében látta az idős néni halás arcát, a beteg gyerekek vidám mosolyát és a szülei szeretetteljes tekintetét.

Egytértett kishúgával. Igen, számára is a legszebb karácsonyi ajándék a családi kör meghittsége, a pénzén nem vásárolható odaadó szeretet.

Húrok édes dallamán...

...ezzel a csodaszép dallal vonult be Advent első vasárnapjának estéjén az egri Andante Kamarakórus. Vezetőjükkal baráti kapcsolatot ápolok, úgy 15 éve. Hajdan e sorok írója is tagja volt az Agria Énekkarnak, melyből kivált a kamarakórus. A karvezetőjük, Király Katalin, nemcsak kitűnő dirigens, hanem maga is gyakorló énektanár, s egy nagyszerű ének-zene tankönyvszalád szerzője, melyből az 5-8 -osztályos bogácsi iskolások is tanulhatnak. Király Katalin nyaranta zenei tábort is szervez kisdíjaknak. Az idén Bogácsról is részt vett három kislány (Ókrös Gyöngyi, Kocsis Viktória, Famosi Noémi) ezen a foglalkozásokon (Király Kata szerint remekül!).

Az első adventi vasárnap lehetőséget teremtett mindazok számára, akik eljöttek a koncertre, – s nagy örömmre szolgált, milyen sokan!- hogy a zene segítségével békét teremtsünk lelkünkben, s ebben a meghitt hangulatban várjuk az Úr eljöveteleit.

Igényesen válogatott műsorszámokat hallhattunk a barokk kortól napjainkig. Az egyórás ünnepi koncert végén valamenyien szívből énekeltek a Menyéből az angyalt.

Kedves Olvasók!

Kívánom, hogy az adventi időszakban a mindennapi teendők és a karácsonyi sürgés-forgás közepe tte maradjon idejük önmagukra is odafigyelni, békét teremteni szívében, hogy majd mosolygósan, vidáman üljenek le szeretteikkel az ünnepiasztalhoz, s tudjanak egymásnak örülni, mert a sok ajándék között ez a legnagyobb ajándék!

„Jókedvet adj, és semmi mást Uram!

A többivel megbirkózom magam.

Akkor a többi nem is érdekel.

Szerencse, balsors, kudarc vagy siker.

Hadd mosolyogjak gondon és bajon, nem kell más,

Csak ez az egy oltalom...”

/Garai Gábor/

Békés ünnepeket, örömteli órákat kívánok mindnyájuknak!
Benyovszki Mária

Az egri Andante Kamarakórus adventi koncertje

Cseh Károly

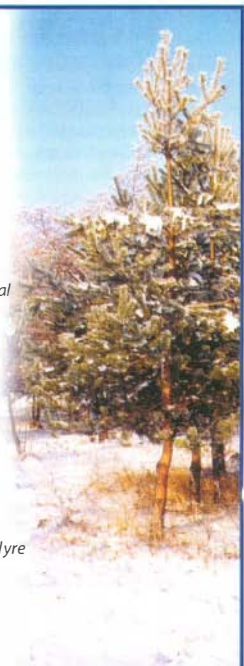
BOGÁCSI ÁDVENT

*Kétoldalt világló szárnya
lében az útnak:
adventi éjben a szelek
friss havat fújnak.*

*Tölgy zúg a dombon, viharral
birkózva áll ott,
akár az Angyallal hosszan
tusázó Jákob.*

*Derekán izzó sebként majd
a hó megmarad -,
s reggel rádereng az Ódor,
mint ködből a nap.*

*Aztán elcsitul a tájék,
a fehérrel áldott,
s ring, ahogy bokor ring, melyre
cinege szállott.*

Jóteknysági bál az iskolában

Nagy örömmel számolunk be, hogy a szülői összefogásnak köszönhetően, immár második alkalommal – 2007. november 24-én – megtartott jóteknysági bál, sok táncolni szerető vendéget vonzott.

A bált Fónad Beáta az Sz. M. elnöke nyitotta meg, aki tájékoztatást adott a szülői munkaközösség előző évi munkájáról és köszönetet mondott a rendezvény támogatóinak. Ezt követően Verhóczy Sándor polgármester úr, a bál fővédnöke, majd Szabó László iskolánk igazgatója köszöntötte a megjelenteket.

Az iskolás gyerekek színvonalas irodalmi és zenei műsorukal járultak hozzá a bál sikeréhez.

Ezután következett a mulatozás, melyhez a zenét a Syntpatik együttes szolgáltatta. Azok, akik tánc közben megéheztek az otthonról hozott, valamint a szervezők által készített finomságokat fogyaszthatták.

Éjfélkor került sor a tombolahúzásra, melyen sok értékes ajándék talált gazdára.

A közel nyolcvan résztvevő fergeteges hangulatának köszönhetően hajnalig tartott a szórakozás.

Az est bevételét az Sz. M. ebben az évben is, a bogácsi iskolás gyermekek támogatására kívánja fordítani.

Sz.M.

BOGÁCSI TÉL
Bogács Község
Önkormányzatának lapja

Szerkesztő:
Jankóné Jónás Zsuzsanna
Szerkesztőség:
Bogács, Alkotmány út 9.

Fotók:
Jankóné Jónás Zsuzsa
Hajduné Nyíró Veronika
Verhóczy Sándor

Nyomdai munkák:
Pető Nyomda
Mezőkövesd, Tel.: 49/414-000